

РЕШЕНИЕ

№ 791

гр. Сливен, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, X СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нина М. Коритарова

при участието на секретаря Мариана В. Тодорова
като разгледа докладваното от Нина М. Коритарова Гражданско дело № 20222230101134 по описа за 2022 година

Предмет на делото е предявен от ЗАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ гр.София против Община Сливен иск с правно основание чл.410, ал.1, т.2 КЗ в размер на 786,40 лв., представляващо изплатено застрахователно обезщетение по застраховка „Каско Стандарт“ за щети, причинени на МПС, което по време на управлението му, преминало през несигнализирана и необезопасена шахта на пътното платно, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 21.03.2022г. – датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на задължението.

Предявен е иск с правно основание чл.410, ал.1, т.2 КЗ. Ищцовото застрахователно дружество твърди, че между него и Х. П. Е. от гр.Сливен била сключена застраховка “КАСКО Стандарт” със застрахователна полица № ****, валидна ****, по отношение на лек автомобил марка **** с рег. № ****.

Твърди, че на **** г. в гр.Сливен, при движение по ул. “Ичеренско шосе”, № 11, пред САГБАЛ “ЕВА“, управляваното от Х. Е. МПС, описано по-горе, преминало през несигнализирана и необезопасена шахта на пътното платно, следствие на което били нанесени щети на автомобила: ****. Било подадено заявление за изплащане на застрахователно обезщетение и декларация от водача на автомобила Х. Е. и свидетеля С. В. М. за нанесените имуществени вреди и била образувана щета под № ****. Стойността на нанесените щети била определена в размер на 786.40 лв., представляващи демонтаж и подмяна на детайли и труд. Въз основа на представените опис по претенция № **** от 16.09.2021г. и доклад по щета, ищцовото дружество заплатило с преводно нареждане от 03.11.2021г. сума в размер на 786.40 лева на “АУТО ДГ ООД. Сочи, че от представеното

заявление за изплащане на застрахователно обезщетение и свидетелски показания, било ясно, че причината за ПТП било наличието на неравност - дупка на пътното платно, и че отговорността за наличието, неотстраняването, необезопасяването и несигнализирането на същата била на Община Сливен и оторизираните от нея за поддръжка на пътната настилка върху пътищата от градската мрежа лица. Твърди, че на ответника била изпратена регресна покана да заплати доброволно изплатената от застрахователя сума, но до момента такова плащане не постъпило.

От съда се иска осъждане на ответната община да заплати на ищеца сума в размер на 786,40 лв., представляваща изплатено застрахователно обезщетение по застраховка „Каско стандарт” за щети, причинени на трето лице в резултат на управление на МПС – преминало в необезопасена дупка, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 21.03.2022г. – датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на задължението. Претендират се деловодни разноски.

В срока по чл.131 ГПК ответната по иска страна е депозирала отговор на исковата

молба, с който оспорва претенцията по основание и размер. Твърди, че не били налице предпоставките за изплащане на обезщетение. Оспорва се механизмът на ПТП, наличието на причинно-следствена връзка между ПТП и вредите на автомобила, размерът на вредите, както и наличието на валидно застрахователно правоотношение между увреденото лице и ищеца застраховател. Прави се и възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на превозното средство, което обуславяло намаляване на размера на претендираното обезщетение с 90%. В тази връзка сочи, че водача управлявал МПС с несъобразена скорост и при липса на достатъчно съобразителност и внимание, което не му позволило да избегне неравността на платното за движение. От съда се иска отхвърляне на предявения иск, евентуално намаляване на претенцията по размер. Претендират се разноски.

С оглед характера на предявените претенции съдът е разпределил с Определение по чл. 140 ГПК № 1137 от 28.04.2022 г. доказателствената тежест, като е указал на ищцовото дружество да установи наличие на валидно застрахователно правоотношение между него и увреденото лице, настъпилото застрахователно събитие ПТП по описания в исковата молба механизъм, вида и размера на причинените вреди, че същите са причинени в резултат на неизпълнение от страна на длъжностни лица, на които Община Сливен е възложила работа – поддръжка и ремонт на пътя, където е настъпило ПТП-то, без да е необходимо да се установява точно кой служител е виновен, т.е. вредите да са настъпили следствие противоправно действие или бездействие при или по повод възложената работа по поддържане на пътя, да установи изплащане на застрахователно обезщетение. Със същото определение съдът е указал на ответника да докаже твърдяното съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на лекия автомобил.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и по реда на чл. 235, ал. 2, вр. с чл. 12 ГПК, обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По предявения иск по чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ във вр. с чл. 49, вр. с чл. 45 ЗЗД:

Ищецът носи доказателствена тежест за установяване на фактите, пораждащи суброгационното му право, наличието на застрахователно правоотношение по застраховка „каска“ между ищеца и увреденото лице, извършено от ищеца плащане на застрахователно обезщетение по същата, както и наличието на противоправно поведение на ответника, вида и размера на вредите, както и причинна връзка на вредите с противоправното поведение на ответника.

В тежест на ответника при доказване на горните факти е да докаже, че е изпълнил своите задължения по обезопасяването и поддържането на републиканския път, както и възражението си за съпричиняване от страна на водача на МПС на вредоносния резултат като докаже че поведението на пострадалото лице е допринесло за настъпване на вредоносния резултат и се намира в причинно-следствена връзка с настъпилите вреди. В случая следва да докаже твърденията си, че водачът на МПС се е движил с несъобразена скорост, поради което е преминал през дупката вместо да спре и че това негово противоправно поведение е допринесло за повредата на управляваното МПС .

Страните сочат доказателства и правят доказателствени искания за установяване на фактите, за които носят тежест на доказване.

За основателност на претенцията, в тежест на ищеца е да докаже в кумулативност положителните факти, от които извлича благоприятни за себе си последици, т.е. положителните елементи от фактическия състав на чл. 49, вр. с 45 ЗЗД - настъпване на процесното ПТП на посочения пътен участък и по описания в исковата молба начин; наличие на виновно и противоправно поведение на лице, за което отговаря ответникът, както и вида и размера на описаните имуществени вреди по автомобила на сочената стойност, настъпили вследствие на попадането му в необезопасена и необозначена дупка на пътното платно, които са били заплатени, както и посочения механизъм на ПТП, както и причинна връзка между процесното ПТП и настъпилите имуществени вреди на автомобила и размера на обезщетението. В тежест на ответника е да проведе насрещно доказване на тези факти, както и да установи всички възражения в отговора, вкл. това за съпричиняване, а при установяването на фактическия състав на вземането от ищеца, следва да докаже, че е погасил търсената сума.

За ангажиране на отговорността на Община Сливен по чл.49 от ЗЗД е достатъчно да се установи противоправно поведение от страна на нейни длъжностни лица, каквото е налице. Не е необходимо да се установи точно кой от служителите е виновно лице. Достатъчно е установяване въобще виновно поведение на служители, без да се разграничава поведението на всеки служител. Съгласно чл.45, ал.2 от ЗЗД вината на съответното длъжностно лице се предполага до доказване на противното. Ответната община не е установила с пълно доказване, че презюмирания факт – вината на негови служители, не се е осъществил. Не е проведено успешно обратно доказване от носещата доказателствената тежест страна и законоустановената презумпция за вина не е оборена.

Другият елемент на непозволеното увреждане е вредата. Без наличие на такава не може да се говори за непозволено увреждане. Вредата се схваща като промяна чрез смущение, накръняване и унищожаване на богатата на човека, представляващи неговото имущество, права, телесна цялост и здраве, душевност и психическо състояние.

При така разпределената доказателствена тежест, съдът намира иска за основателен по следните съображения:

Между ищцовото дружество и Х. П. Е. от гр.Сливен е сключена застраховка "КАСКО Стандарт" със застрахователна полица № ****, валидна ****, по отношение на лек автомобил марка **** с рег. № ****.

На **** г. в гр.Сливен, при движение по ул. "Ичеренско шосе", № 11, пред САГБАЛ "ЕВА", управляваното от Х. Е. МПС, описано по-горе, е преминало през несигнализирана и небезопасна шахта на пътното платно, следствие на което са нанесени щети на автомобила: ****. Подадено е заявление за изплащане на застрахователно обезщетение и декларация от водача на автомобила Х. Е. и свидетеля С. В. М. за нанесените имуществени вреди и е образувана щета под № ****. Стойността на нанесените щети е определена в размер на 786.40 лв., представляващи демонтаж и подмяна на детайли и труд. Въз основа на представените опис по претенция № **** от 16.09.2021г. и доклад по щета, ищцовото дружество е заплатило с преводно нареждане от 03.11.2021г. сума в размер на 786.40 лева на "АУТО ДГ ООД.

По делото е прието и не е оспорено заключение на съдебно-автотехническа експертиза, което съдът кредитира изцяло като компетентно и обективно изготвено. Видно от заключението наличието на несигнализирана неравност на платното за движение, която е създавала опасност е технически неправилно и препятствието не е било обезопасено с нужната хоризонтална и вертикална маркировка. От техническа гледна точка е налице причинно-следствена връзка между нанесените щети по автомобила и механизма на възникването на произшествието. Съгласно извършения оглед от експертната комисия на ищцовото дружество, стойността на нанесените щети на лекия автомобил Ауди А8 са в общ размер на 786, 40 лв. Видимостта към наличната неравност на платното за движение за водача е била не по-малко от 20-25 см. с възможност за възприемане като опасност. Скоростта при която е настъпило произшествието е не по-малко от около 45 км.ч. По делото не са налице обективни данни за разположението на автомобила след ПТП за да се определи точната скорост на движение. Така описаното увреждане е възможно да настъпи при скорост до максимално разрешената.

Водачът е нямал техническата възможност да предотврати ПТП чрез спиране преди описаната неравност или намаляване на скоростта за преминаване с безопасна скорост през нея. Съгласно данните по делото оглед на мястото на ПТП не е извършван и не би могло да се посочат габаритните размери на неравността. За да е налице увреждане така както е

описано в декларацията по щетата на ищцовото дружество следва, че предната гума е преминала през неравност с дълбочина около 8-10 см., която съответства на височината на профила, както и на вертикалните граници на очертанията на конкретната неравност. Освен това за да е налице възможност гумата да попадне в наличната неравност и да настъпи описаното увреждане следва диаметърът ѝ да не е по-малък от 45-50 см. Увреждането на гумата и джантата е типично и отговаря на преминаване на колелото през неравност, както е декларирано в уведомлението по щетата.

Видно от показанията на разпитания по делото свидетел Е., който е бил водач на процесното МПС същият се е движил по посока от града към болница „Ева“, като управлявания от него автомобил бил попаднал в шахта, като това се било случило в светлата част на деня и бил управлявал с разрешената скорост. Не могъл да предотврати ПТП, тъй като преди него имало друг автомобил и бил забелязал шахтата в последния момент. Шахтата била със стандартни размери и не била налице сигнализация или маркировка. В резултат на удара едната от гумите била с балон и била сменена, като му било заплатено застрахователно обезщетение. Шахтата имала капак, но той бил 10-15 см. по надолу, като асфалта бил около шахтата на ръба и по пътното платно в този участък имало по три шахти. Бил спрял, видял гумата и се бил обадил на застрахователя, не и на пътна полиция или на пътна помощ, тъй като могъл да продължи с автомобила на собствен ход.

Видно от показанията на разпитания по делото свидетел очевидец М., който се возил заедно с водача на автомобила АУДИ А 8, от дясната му страна същият бил карал зад друг автомобил, когато попаднал в дупка и от удара се бил образувал балон на гумата. Произшествието се било случило в светлата част на деня при нормални атмосферни условия за месец септември. Не било възможно да се предотврати ПТП, тъй като имало друг автомобил преди този, в които са се возили и попаднал в дупка, при което в резултат на удара се бил образувал балон на гумата.

Съдът кредитира показанията на разпитаните по делото свидетели като обективни и безпротиворечиви, кореспондиращи със събрания по делото доказателствен материал.

Предвид изложеното, съдът приема, че ПТП е настъпило именно по твърдения механизъм. Единствената причина за увреждането е било попадането на МПС в небезопасно и необозначено препятствие на пътя - дупка на платното. Не се констатира наличие на такива вреди, които биха могли да настъпят от друг механизъм или в резултат на неспазени от водача правила за движение по пътищата. По делото се установява, че ищецът е заплатил сума за ремонт на автомобила от общо 786,40 лева.

С оглед горното, при съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, анализирани поотделно и в тяхната съвкупност, съдът счита, че са налице основания за възникване на претендираното от ищеца право. Последният установи фактите, пораждащи суброгационното му право, наличието на застрахователно правоотношение по застраховка „каска“ между ищеца и увреденото лице, извършено от ищеца плащане на застрахователно обезщетение по същата, както и наличието на противоправно поведение на ответника, вида и размера на вредите, както и причинна връзка на вредите с противоправното поведение на

ответника

Обемът му включва както правата срещу физическото лице – пряк причинител по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, така и правата на увредения по чл. 47 – 49 ЗЗД срещу лицата, които носят отговорност за чужди виновни действия – в този смисъл р. V от ППВС № 7/4.10.1978г. Отговорността е по чл. 49 ЗЗД, доколкото се твърди нарушение на предписано правило /неподдържане на пътя в изправност/ и вредата не следва от обективното качество на вещта.

Не се спори, че пътят, на който е реализираното произшествието, е общински път по смисъла на Закона за пътищата. Ответникът е задължен да осъществява дейностите по поддържане на пътя, включително да означа съответната дупка с необходимите пътни знаци, с цел предупреждаване на участниците в движението, съобразно чл. 13 ЗДвП. В случая именно бездействието на служителите на ответника във връзка с поддържане на пътя е довело до неизпълнение на задължението по чл. 29 и чл. 31 ЗП и чл. 13 ЗДвП. Установената неравна пътна настилка с дупки по нея, представлява „препятствие на пътя” по смисъла на параграф 1, т. 19 ППЗДв.П, тъй като нарушава целостта на пътното покритие, като създава опасност за движението. Не се доказва мястото да е било обезопасено с нарочен пътен знак, който да указва на водачите да заобиколят, за да продължат движението си /аргумент от чл. 52, ал. 1 ППЗДв.П/. Поради горното и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди.

Не се установява съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на МПС. Следва да се отбележи, че в дължимата грижа при управление на автомобил не се включва изискване за знание на неравностите по пътя или презюмиране за наличие на такива. Необозначената и несигнализирана дупка не представлява предвидимо препятствие по смисъла на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, за да е налице задължение за водача да избира скоростта така, че да може да спре. Освен това, от съдебно-автотехническата експертиза се установи, че водачът на процесното МПС е управлявал с разрешената скорост. Не се констатира движение с несъобразена скорост, нито наличие на „неуместни” действия на водача, които да са довели до настъпване на ПТП. Съпричиняване липсва. Тълкуването на нормата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД налага разбирането, че, за да е налице вина на участник в пътното движение и принос на увредения към резултата, е необходимо не само извършването от последния действия да нарушават предписаните от ЗДвП и ППЗДвП правила за поведение, но и нарушенията да са в пряка причинна връзка с настъпилия резултат. Подобно поведение на водача на МПС не се установява. Въведеното защитно възражение следваше да бъде доказано пълно и главно от навелата го страна /в този смисъл е и задължителната съдебна практика, пост. по реда на чл. 290 ГПК – Решение № 67/15.05.2014 г. по т.д. № 1873/2013 г. на ВКС, I т.о., Решение № 98 от 24.06.2013 г. по т. д. № 596/2012 г., II т. о. на ВКС по реда на чл. 290 ГПК /, което не бе сторено от ответника, въпреки указанията по чл. 146, ал. 2 ГПК.

С оглед на изложеното искът се явява основателен за сумата от 786,40 лева, тъй като това е стойността на изплатеното от застрахователя на увреденото застраховано лице обезщетение покриващо щетата на автомобила-стойността на подмяната и демонтажа на увредените

части на автомобила, причинени му от процесното ПТП, които са в пряка причинно-следствена връзка с ПТП. По тези съображения искът следва да се уважи в пълния претендиран размер.

Искът следва да бъде уважен, и следва да се присъди и законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба-21.03.2022 г., с оглед на диспозитивното начало на гражданския процес.

По отношение на отговорността за разноските

С оглед уважаване на предявения иск на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 560 лв., съставляващи сторени по делото разноски. Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ във вр. с чл. 49 ЗЗД Община Сливен, със седалище и адрес на управление: гр. Сливен, пл. „Хаджи Димитър” № 1, да заплати на ЗАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП” АД, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. „Позитано” № 5, ЕИК: 000694286, сумата от **786,40 лева**, съставляваща престирано на застраховано лице застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско” за вредите, причинени на трето лице от настъпило ПТП на **** г., при движение на автомобил марка ****, с рег. **** управляван от водача Х. П. Е. при движение по ул. „Ичеренско шосе“ № 11 пред САГБАЛ „ЕВА“ управляваното описано МПС не успява да избегне и преминава през несигнализирана и необезопасена дупка на пътното платно, като вследствие на удара били нанесени щети на автомобила, за които е заведена щета при ищцовото застрахователно дружество № № ****, ведно със законната лихва върху главницата от предявяване на исковата молба -21.03.2022 г. до окончателното ѝ плащане.

ОСЪЖДА Община Сливен, със седалище и адрес на управление: гр. Сливен, пл. „Хаджи Димитър” № 1, да заплати на ЗАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП” АД, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. „Позитано” № 5, ЕИК: 000694286, сумата от **560 лева**, съставляваща сторени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му пред ОС-Сливен.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____